

Протокол

№

гр. София, 22.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
публично заседание на 22.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **1354** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 09.30 ч. се явиха:

ОСПОРВАЩИЯТ – М. И. М., редовно призован, не се явява. Представява се от адв. Г. В., с пълномощно по делото от днес.

ОТВЕТНИКЪТ – ПОСТОЯНЕН СЕКРЕТАР НА МВНР, редовно призован, не се явява. Представява се от гл. юрисконсулт Р. Д., с пълномощно по делото на лист 9 и от гл. юрисконсулт А. Д.-К., с пълномощно приложено към отговора на жалбата.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалба от М. И. М., депозирана чрез адв. П. Ц. от САК, срещу Заповед № 95-00-25/13.01.2026 г. на Постоянен секретар на МВНР, с която е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по подадено от него заявление с вх. № ЗДОИ-145/23.12.2025 г.

ДОКЛАДВА изпратената от ответника административна преписка.

ДОКЛАДВА отговор на жалба, постъпил на 10.03.2026 г. от процесуалния представител на ответника с изразено становище по жалбата и по съществуващото на спора, препис от който е изпратен и получен от оспорващия на 12.03.2026 г.

АДВ. В.: Поддържам подадената жалба изцяло. Имам едно доказателствено искане в днешното съдебно заседание, то е свързано с т. 3 от обжалваната заповед, в която МВНР ни уведомява, че по изисквания доклад от проверка на дейността на Генералния консул на Република България в Ч.,

САЩ не е създадена и не се съхранява в МВНР такава информация. От публикации в публичното пространство, конкретно на трети март в платформата bird.bg са публикувани части от този доклад, който сме изискали, като считаме, че това доказателство е относимо и показва, че всъщност е създавана такава информация и че е извършвана проверка от Инспектората на МВНР през 2024 г., доклада от която сме изискали. Представям и моля да приемете извадка от тази статия. Също така има много други публични публикации след това и считам, че доказателството е относимо.

ГЛ. ЮРИСКОНСУЛТ Д.: Оспорваме жалбата. Поддържахме депозирания отговор, както и направеното доказателствено искане за приемане за безспорно по делото, че жалбоподателят има интерес от дейността на църквата „Св. И. Р. Чудотворец“, доколкото има финансов принос и участие от придобиването на собствеността на сградата. По отношение на така представеното доказателство от жалбоподателя, тук по-скоро спорът е по същество, тъй като със Заявлението за достъп до обществена информация е поискано доклад за проверка на лицето С. С., като сме отговорили на основание чл. 33 от ЗДОИ, че такъв не е създаван: проверка на лицето С. С., това е отговора. По отношение на представената публикация, моля да ни се даде възможност да се запознаем, дали е относима по настоящото дело.

ГЛ. ЮРИСКОНСУЛТ Д.-К.: По така представеното доказателство, считам, че същото не е относимо, доколкото публикацията която касае Доклад от извършена планова проверка на Инспектората спрямо Генералното консулство, което е част от годишния план за проверки на инспектората. Доколкото в заявлението жалбоподателят е формулирал искане от проверка, която касае дейността конкретно на генералния консул, считаме че става въпрос за две различни неща и считаме, че представеното днес доказателство не е относимо.

ГЛ. ЮРИСКОНСУЛТ Д.: Ние също имаме доказателствено искане. Моля на основание чл. 213 ГПК във връзка с чл. 144 АПК с оглед процесуална икономия, към настоящото административно производство да присъедините за съвместно и общо разглеждане адм. дело № 3138/2026 г. на 48 състав по описа на АССГ, като основанията за това са, че делото е между същите страни, предмета е идентичен, различни са само административните актове, но те касаят едни и същи факти. Представяме писмена молба с препис за жалбоподателя.

ГЛ. ЮРИСКОНСУЛТ Д.-К.: Молим в днешното съдебно заседание да приемете седем броя Заявления за достъп до обществена информация по опис, предоставени от жалбоподателя в рамките на период, по-малък от четири месеца. Представяме ги в подкрепа на твърдението ни, което сме направили в отговора на жалбата, че жалбоподателя всъщност има частен интерес от търсената информация. И доколкото се търсят конкретни материални носители, свързани с дейността на църквата, личността на генералния консул, по-скоро от цялата поредица заявления, считаме, че излизаме извън обхвата на специалната цел на Закона за достъп до обществена информация, а именно да се предостави възможност на гражданите да си съставят собствено мнение, относно дейността на задължения субект. По-скоро в случая считаме, че е налице частен интерес и доколкото във всички подадени заявления изрично е отказан достъп исканата информация и предоставената информация да се публикуват на платформата за достъп до обществена информация, твърдим че по-скоро има личен интерес с всички тези заявления, както и с настоящото, което разглеждаме в днешното съдебно заседание.

АДВ. В.: На първо място формулирания въпрос касае лицето С. С. в качеството му на Генерален консул на Република България, той е лицето което представлява Генералното консулство и което го ръководи. Дали докладът, дали проверката от инспектората е извършена спрямо генералното консулство като институция считаме, че няма никаква разлика и това е буквалистично тълкуване на заявлението. Неговата цел е очевидна и е ясна, тя е да се предостави достъп до обществена

информацията относно констатациите на този доклад, изготвен вследствие на извършената проверка, тъй като очевидно и в публичното пространство са налице установени нарушения и тази информация би дала възможност на заявителя и на гражданите на Република България да си съставят собствено мнение и би повишила отчетността и прозрачността на дейността на генералното консулство. Относно молбата за присъединяване на друго административно дело, така както е формулирана, аз не мога да взема отношение, тъй като не знам какъв е предмета на другото дело конкретно в момента, тъй като от изпратените искания дали точно отново съвпада напълно с грамите, които са изискани и доклада или има и други неща, които са изискани не мога да кажа, затова възразявам да се присъединят двете дела. Обжалвани са отделни административни актове, които са самостоятелни и съответно се развиват в две отделни административни производства. По другата молба, с която са представени Заявленията за достъп до обществена информация, считам че същата е неотнормима към предмета на спора, тъй като в период от два или три месеца са подадени тези седем заявления за достъп, като причината за подаване на всяко следващо е отказите на министерството да предостави достъп до тази информация с точно подобни буквалистични тълкувания на исканията, съответно исканията са формулирани по различен начин, за да отговорят на изискванията на министерството и те отново отказват достъпа и това е наложило подаването. Предвид че информацията не е представена на заявителя, съответно няма и пречка тя да бъде изисквана отново, тъй като забраната на закона касае една информация да бъде предоставена в последните шест месеца на заявителя, а тя в случая не е предоставена. Относно твърденията за наличие на частен интерес, тъй като заявителя се е възползвал от правото си да не поиска информацията да бъде публикувана в портала за достъп до обществена информация, считам че също е напълно неоснователно, тъй като това е едно право на заявителя, от което той се е възползвал и няма задължения всяка поискана информация да бъде публикувана в този портал, това не променя естеството на искането и на информацията, която е именно от естество да позволи на заявителя и на гражданите на Република България да съставят мнение за дейността на задължения субект, който е Генералното консулство на Република България, а не църквата „Св. И. Р. К.“, както превратно се опитват да тълкуват искането. Не оспорвам факта, че сградата е собственост на М. И. М., но дейността, която се осъществява в църквата е обществена дейност и е предоставена за ползване от църковна организация. Моля съдът да задължи Министерство на външните работи да предостави на съда за служебно запознаване поисканите писма и грами, разменени между Министерство на външните работи и Генералното консулство на Република България, касаещи дейността на църквата „Св. И. Р. Чудотворец“ в [населено място], за да може съдът, след като се запознае с тях, да извърши преценка за наличието или липса на обществен интерес.

ГЛ. ЮРИСКОНСУЛТ Д.: Възразяваме срещу това доказателствено искане, тъй като това е реално изискано по съдебен ред предоставяне на достъп до исканата обществена информация

АДВ. В.: Само съдът ще ги види, не ние и съдът ще прецени.

ГЛ. ЮРИСКОНСУЛТ Д.: Вие говорите общо, какви грами, то постоянно има грами и кореспонденция, няма как да се определи предмета, какво точно му е искането.

ГЛ. ЮРИСКОНСУЛТ Д.-К.: Тъй като днес бяха изложени твърдения, че сградата е собственост на жалбоподателя, а църковната организация е независима от жалбоподателя, молим да бъдат представени в тази връзка доказателства, защото считаме, че доколкото господин М. е собственик на сградата, той пряко участва в назначаването в управителния съвет на църковната общност или в тази организация която управлява църквата и тези страни са пряко свързани, т.е. не можем да твърдим че господин М., като собственик на сградата, се разграничава от управляващата общност на църквата, ако това не е така, молим да бъдат представени доказателства за разграничаването.

АДВ. В.: Считаю искането за неотнoсимо предвид това, че няма как да повлияе на процесната информация която е изискана, относно разменена комуникация между министерството и консулството и нейното значение за общността като цяло в Ч., българските граждани, няма никакво значение това обстоятелство, че и доказателства да се представят, аз даже не разбрах как е формулирано, какви трябва да са тези доказателства.

ГЛ. ЮРИСКОНСУЛТ Д.-К.: Напротив, пряката връзка между собственика на сградата и управляващата църквата организация, би доказало факта, че в случая имаме наличие на частен интерес и личен интерес от търсената информация, а не обществени интерес и още повече надделяващ обществен интерес.

СЪДЪТ към АДВ. В.: Вашият доверител има ли участие в организацията?

АДВ. В.: Не мога да кажа

ГЛ. ЮРИСКОНСУЛТ Д.-К.: Предоставяме на преценката на съда.

По доказателствата и направените искания СЪДЪТ намира, че следва да бъдат приети представените по делото писмени доказателства, съдържащи се в изпратената от ответника административна преписка, както и днес представените от страните такива, чиято относимост към предмета на спора ще бъде преценена с крайния съдебен акт.

СЪДЪТ намира за неоснователно направеното с днес представената молба от процесуалните представители на ответника искане за присъединяване към настоящото дело на посоченото в същата друго адм. дело № 3138/2026 г. по описа на АССГ. Това е така, тъй като от изявленията на страните на първо място става ясно, че предмет на двете дела са различни актове, всеки от които подлежи на самостоятелна преценка за неговата законосъобразност. Освен това към молбата липсват доказателства за оспореният в другото производство акт и не на последно място преценката за присъединяване на едно дело към друго се прави от съдебния състав, чието дело е образувано след първото дело.

Във връзка с направеното доказателствено искане за служебно изискване на посочените в заявлението и отказани с процесния акт грами, СЪДЪТ намира същото за неоснователно, доколкото предоставянето му по делото би означавало предоставяне на достъп до исканата в същите информация.

СЪДЪТ намира за неоснователно и другото доказателствено искане за задължаване на оспорвания да представи доказателства за участието му в организацията която управлява църковната общност в църквата „Св. И. Р. Чудотворец“. Предвид това същото следва да бъде отхвърлено.

Доколкото няма други искания по доказателствата делото е изяснено от фактическа страна.

Предвид гореизложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените по делото писмени доказателства, съдържащи се в изпратената от ответника административна преписка, както и днес представените от страните такива.

ОТХВЪРЛЯ искането на ответника за присъединяване към настоящото дело на адм. дело № 3138/2026 г. по описа на АССГ.

ОТХВЪРЛЯ искането за задължаване на ответника да представи поделото изисканите със заявлението и отказани в процесното решение грами.

ОТХВЪРЛЯ искането на ответника за задължаване на оспорващия да представи доказателства за връзката му с общността, която осъществява ръководство на дейността на църквата.

ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ ЗА ПРИКЛЮЧИЛО ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. В.: Моля да уважите депозираната жалба, като считаме, че отказът на МВнР за предоставяне на информацията е незаконосъобразен, тъй като дипломатическите грами обективират официални позиции и оценки на факти, които имат самостоятелно значение в рамките на външнополитическата дейност на министерството и на държавата. Те са официално кореспонденция и ако фактическите твърдения в тях се отнасят до трети лица или организации, каквито са жалбоподателя и църквата, то тези факти имат самостоятелно значение и на тяхна основа субектите по чл. 3 и чл. 3а от ЗДОИ формират своите официални позиции и отношение към важен за българската общност в [населено място] обществен и културен обект. Също така считаме, че е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на параграф 1, точка 6 от ЗДОИ, тъй като тази информация би дала възможност да се повиши прозрачността на отчетността в дейността на Генералното консулство и на Министерство на външните работи при осъществяване на техните публични правомощия и би разкрила основанията, при които държавни органи обменят информация и позиции за дейността на религиозна организация, която не се финансира от държавния бюджет и считаме, че това засяга принципите на прозрачност, законност и недопускане на административен произвол. На следващо място относно т. 3 от заповедта, с днес представеното доказателство считам, че установяваме, че е налице и съществува доклад относно дейността на Генералното консулство, който обективира резултатите от проверка на Инспектората при МВнР, извършена през 2024 г. От данните, които са налични може да се съди за наличие на финансови нарушения, които са наложили сезирането на Дирекция „Вътрешен одит“ към МВнР, също така лошо управление и нарушение на други вътрешни актове на Министерство на външните работи. С оглед на това, считаме, че е налице надделяващ обществен интерес от предоставяне на тази информация, тъй като тя е от естество да даде възможност на гражданите на Република България да си съставят мнение за задължения субект и относно разкриване на данни за лошо управление на държавно имущество и други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на длъжностното лице, с които действия се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица и на българската общност в консулския регион. Докладът е завършен аналитичен акт, с обективиращи резултати от проверка, съдържа официални позиции и оценки на факти, които имат самостоятелно значение и в тази връзка считаме че искането ни е основателно. Моля да ни присъдите сторени в настоящото производство разноски за които представям списък.

ГЛ. ЮРИСКОНСУЛТ Д.: Моля да отхвърлите жалбата, като неоснователна и необоснована по съображенията, изложени в отговора на жалбата. Процесната заповед е издадена от компетентен орган, доказано е, в кръга на неговите правомощия и при спазване на предписаната от закона форма, административнопроизводствени правила и материалноправни разпоредби. По отношение на заявеното в настоящото съдебно заседание от жалбоподателя твърдение, че грамите представляват официални документи и изразяващи официални позиции, категорично не сме съгласни, тъй като грамите по своята същност са дипломатическите телеграми и са вътрешна кореспонденция между централно управление на МВнР и задграничните

представителства. Те са изцяло насочени към съответните структури в рамките на МВНР и нямат правно обвързващ ефект за други страни, това е начин на кореспонденция, вътрешна кореспонденция. В заповедта е изследвано обстоятелството за надделяващ обществен интерес, изложени са съображения защо в настоящия случай не е налице такъв. Моля да ни дадете срок за представяне на подробни писмени бележки. Правим възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, тъй като е приведено едно заседание и делото не представлява особена правна и фактическа трудност. Молим да ни бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

АДВ. В.: Моля за срок за представяне на писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВИ УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧИЛИ И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЕДНОМЕСЕЧЕН СРОК.

ОПРЕДЕЛЯ 7-дневен срок на страните за представяне на писмени бележки.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.09 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: